

жи на множ. число, кои сопадатъ со единственны.

§ 114. о и ѡ и двѣ-те иматъ еднакво произношеніе, отъ нихъ първа-та има общо употребленіе, а втора-та ся употребява въ церковный-а языкъ въ слѣдующи-те случаи:

а) Въ иностранны-те слова кои по гърчки ся пишатъ съ ѡ; катю: *Іѡáннѣ*, *Мѡѵсѣй*, б) въ междометія-та *ѡ!* *ѡле!* в) въ предлози-те *ѡ* *ѡвѣ* и въ сложны-те отъ нихъ слова както: *ѡвладáю* *ѡврътáю* и проч. г) Въ множеств: число въ тья падежи що ся еднаквы съ единств. катю: Род. множ. прорѡкъ, престѡлъ. Им. един. прорѡкъ, престѡлъ. Дат. множ. челоѡкъѡмъ, ѡченикъѡмъ, Творит. единств. челоѡкомъ, ѡченикѡмъ. И. В. и З. множ. рáдѡсти. Р. Д. и П. един. рáдѡсти. И. В. и З. мнѡга дѡлга, един. мнѡга дѡлга. д) Въ родителенъ ед. въ мѣстоимѣнія-та и имена-та прилагателны, за различіе отъ винителный-а един. както: Р. *ѣгѡ*, В. *ѣгѡ*. Р. *слáвнагѡ*, В. *слáвнагѡ*. е); Въ нарѣчія-та мнѡгѡ, мálѡ, доврѡ, мѡдрѡ и проч. за да ся отличаватъ отъ прилагателны-те на средний-а родъ.